

snad stejného způsobu byly — nelze z celku vytrhnouti. V takových případech může býti intencím prosincových zákonů vyhověno jen tím způsobem, že úhrnný příjem ob. úředníka srovná se s úhrnným příjmem stát. úředníka stejné nebo rovnocenné kategorie a že — pokud příjem ten přesahuje příjem stát. úředníka — redukuje se na jeho výši, při čemž podle zásady, že nabytá práva jest pokud možno zachovávat, zřejmě počítí jest s redukcí u mimořádných požitků (drah. příspěvků). Svoboda obcím Šem 19 zák. č. 443/1919 výslovně přiznaná, aby svým úředníkům v rámci platového systému tohoto zákona přiznaly zejména vyšší základní služné nežli podle minimálních sazeb § 19 cit. zák., nebyla prosincovými zákony nijak dotčena. Avšak úhrnný příjem ob. úředníka nesmí přesahovati úhrnný příjem obdobného úředníka státního.

V daném případě byly služ. požitky st-lovy dekretem 1. července 1921 upraveny na základě platového systému zák. č. 443/1919 a byl mu při tom zákl. plat přiznán podle VIII/4 stát. úředníků. Pro redukcí tohoto jemu obcí pravoplatně přiznaného základního služného jako takového neposkytují prosincové zákony, jak svrchu doličeno, žádné opory. Opačný názor žal. úřadu jest právně mylný.

Nař. rozhodnutí ovšem tvrdí také, že požitky st-lovy, jak mu byly cit. dekretem přiznány, převyšují požitky obdobného stát. úředníka skupiny C. Avšak nehledě k tomu, že tato okolnost by neospravedlňovala redukcí zákl. služného, nýbrž nejprve jen drah. příspěvků, postrádá toto tvrzení žal. úřadu jakéhokoliv skutkového podkladu.

Č. 6640.

Dávky za úřední úkony: * Předepsání dávky za udělení státního občanství je přípustno, bylo-li státní občanství uděleno po 8. květnu 1925 (§ 15 nař. č. 163/1925), i když straně před tím bylo toto udělení zajištěno pro případ, že prokáže svoje propuštění z dosavadního státního občanství.

(Nález ze dne 14. června 1927 č. 12.997).

V ě ě: Ing. Karel St. v Brně (adv. Dr. Em. Czech z Brna) proti ministerstvu vnitra o dávku za udělení státního občanství.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-li byla výnosem zsp-é v Brně ze 13. března 1924 na základě přípovědi dom. práva v Brně přislíbeno propůjčení stát. občanství čsl. s podmínkou, že předloží listinné osvědčení o propuštění z dřívějšího státního svazku anebo o pozbytí svého dřívějšího státního občanství. Výnosem téže zsp-é ze 17. srpna 1925 bylo pak st-li na základě propouštěcího osvědčení min. vnitra v Budapešti uděleno čsl. státní občanství a byla mu současně vyměřena dávka za úřední úkony ve výši 5000 Kč.

Odvolání st-le, vytýkající, že dávka nemohla býti vůbec předepsána, poněvadž st-l nabyt nároku na udělení stát. občanství již výnosem zsp-é ze 13. března 1924, tedy v době, kdy zák. č. 53/25 ještě nebyl v platnosti, a že dávka neodpovídá jeho majetkovým poměrům, poněvadž ne-

má žádného jmění, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, ježto st-li bylo státní občanství čsl. uděleno za platnosti cit. zák. a výše dávky jest vzhledem k zjištěnému příjmu st-le přiměřená.

Stížnost vytýká především, že st-li bylo výnosem ze 13. března 1924 přislíbeno státní občanství pod jedinou podmínkou, totiž prokáže-li propuštění ze státního svazku uherského, což také učinil. Tím nabyl st-l právního nároku na udělení stát. občanství a nemohla mu býti výnosem ze 17. srpna 1925 uložena další podmínka, totiž aby zaplatil dávku za úřední úkon, tím méně, když v době vydání dekretu ze 13. března 1924 zákon č. 53/25 nebyl ještě v platnosti.

K těmto vývodům jest především podotknouti, že uložení dávky za úřední úkon není žádnou podmínkou, pod kterou státní občanství se uděluje, nýbrž povinnost k placení této dávky nastává právě udělením stát. občanství a platí se za tento úřední úkon, jest tedy důsledkem toho, že státní občanství bylo uděleno.

Pokud stížnost vytýká, že st-l nabyl právního nároku na udělení stát. občanství již dekretem ze 13. března 1924, kdy zákon č. 35/25 ještě nebyl účinným, stačí poukázat na povahu předmětné dávky, která se platí za udělení stát. občanství (odst. 2. § 2 cit. zák. a pol. B 1 vl. nař. č. 163/25). Skutečné udělení stát. občanství, které jest pro uložení dávky jediné směrodatné, je však možné teprve tehdy, když bylo konstatováno, že dotyčná osoba není již státním občanem státu cizího, neboť podle § 4, odst. 3 úst. listiny nemůže býti příslušník cizího státu zároveň příslušníkem čsl. republiky. To se u st-le stalo teprve výnosem ze 17. srpna 1925, tedy v době, kdy zákon č. 53/25 byl již v platnosti.

Vzhledem k tomuto stavu věci neměl nss důvodu zkoumati otázku pro rozhodnutí o dávkové povinnosti bezvýznamnou, zda totiž st-l výnosem ze 13. března 1925 nabyl práva na udělení čsl. státního občanství, neboť i kdyby tomu tak bylo, neznamenaloby to ještě skutečné jeho udělení ve smyslu cit. zákona. — — — —

Č. 6641.

Okresní úředníci. — Řízení před nss-em: Z pouhého usnesení osk o jmenování určité osoby okresním úředníkem neplyne osobě této — dokud jí jmenovací dekret nebyl doručen — subjektivní právní nárok na vydání dekretu toto.

(Nález ze dne 14. června 1927 č. 13.196).

V ě c: Dr. Karel D. v K. (adv. Dr. Kar. Švábeník z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran obsazení místa okresního tajemníka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o c n á .

D ů v o d y: Osk v K. ve schůzi konané dne 12. července 1924 zvolila okr. tajemníkem dnešního st-le. Ve schůzi dne 4. října 1924 sestaven dekret o ustanovení st-le okr. tajemníkem ve formě služ. smlouvy, a usneseno, zaslati jej st-li s dotazem, zdali ustanovení své podle tohoto návrhu dekretu přijímá či nikoliv. Podáním z 10. října 1924 prohlásil st-l,